

ת"ד 1541/09/12 - מדינת ישראל נגד אדיר קונסטנטינו

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 1541-09-12 מדינת ישראל נ' קונסטנטינו

בפני
בעניין: כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אדיר קונסטנטינו

הנאשמים

נימוקי גזר דין - בהעדר הצדדים

הנאשם אשר לפניי הורשע עפ"י הודאתו בגרימת תאונת דרכים עת נסע בלוד ברחוב שלמה המלך ופגע בהולך רגל אשר חצה את הכביש במעבר חצייה.

עפ"י המתואר בכתב האישום, הולך הרגל חציה בהליכה רגילה, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם.

כתוצאה מן התאונה, נגרמה להולך הרגל חבלה קשה ובלשון כתב האישום: "הגיע מונשם וחסר הכרה לבי"ח והועבר לטיפול נמרץ, אובחנו שברים בחוליות צוואריות, שברים בזזזים רוחביים, שבר בזזגמיה, שברים בחוליות C5 C4, חתכים במצח שנתפרו".

נסיבה מחמירה נוספת בכך, שעובר לתאונה נהג הנאשם במהירות 66.7 קמ"ש, וזאת שעה שהמהירות המקסימאלית המותרת במקום 50 קמ"ש בלבד. יש לזכור ולהזכיר כי המדובר במהירות מקסימאלית המותרת בתנאים אופטימליים בלבד. בענייננו - יש לקבוע כי מדובר במהירות מופרזת ומסכנת חיי אדם, שעה שנהג אינו מתאים מהירות נהיגתו לעובדה שמתקרב לצומת ומתקרב למעבר חצייה!

אשר למצבו העדכני של הקורבן. בפניי נטען כי:

"ראש השלוחה שוחחה עם עו"ד קליין, עו"ד שמטפל בנפגע אמר שמצבו בסדר ואין המדובר במי שנפגעה יכולתו התפקודית באופן שיזדקק לעזרת אחרים".

כפי שכבר כתבתי פעמים אחדות, עמדת הקורבן ומקל וחומר עמדת באי כוחו - אינה מהווה שיקול דומיננטי בבואי לגזור הדין. אמרה זו, כוחה יפה לחומרא כמו לקולא.

רגשות הנקם של נפגע, והיפוכם - כגון אלטרואיזם וסליחת הקורבן לפוגע - הינם שיקול משני, שהרי המחוקק לא השאיר בידי הנפגע ונציגיו מפתחו של העונש - בבחינת "עין תחת עין". די בכך שעמדתו הובאה בפני ביהמ"ש. בעניין זה יש להדגיש כי לא הובאה בפניו ולו בדל ראיה לתמיכה ולהוכחה בכך שמצבו הרפואי של הנפגע היום תקין. כל שנטען ש"אינו נזקק לעזרת אחרים". לא נטען כי אינו סובל מנכות...

יש להניח כי אכן השיפור הרפואי שחל במצבו של הנפגע הוא שגרם לתביעה להימנע מלטעון לעונש של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ובכך חריגה משמעותית ממתחם הענישה.

מתחם עונשי ראוי נע בין מאסר לתקופה שהינה ברת המרה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל, לצד פסילה, לתקופה שבין 3 - 6 שנים.

ראה בעניין זה: רע"פ 1583/14 יאיר שמיר נ' מדינת ישראל.

הצדדים הציגו בפני הסדר טיעון החורג משמעותית לקולא ממתחם הענישה הראוי.

בישיבה מיום 25.11.14 וקודם הצגת הסדר הטיעון, מצאתי לנכון לבחון למול הנאשם מלוא תשובתו לאישום, כדי להיווכח שאכן הודאתו באשמה ניתנת לאחר הבנת משמעות האישום.

מששב ואישר הנאשם דברי סנגורו, הוזהר כי ביהמ"ש אינו חייב לכבד הסדר הטיעון. הנאשם הורשע בדין, הסדר הטיעון הוצג וטיעוני הצדדים לנימוקו נשמעו. משעה שניתנה לנאשם הזדמנות לשאת דבריו לעונש, אמר הנאשם:

"לעניין סעיף 6 לכתב האישום - מהירות מופרזת - זה לא היה מהשתוללות, יום שישי בערב, יש שתי צמתים כאלה, הפרש של 10, 20 מטר, אחת מוארת ואחת לא מוארת, זה קרה במוארת, אין לי סיבה לדרוס בן אדם, חברה שלי גרה 300 מטר משם, אולי מיהרתי, לא שמתי לב ופגעתי בו".

לאור דבריו של הנאשם מהם היה ברור כי מנסה לגמד אחריותו, מצאתי לנכון להורות על קבלת חוו"ד הממונה על עבודות שירות תוך שאני אומרת מפורשות כי אין לביהמ"ש כל גמירות דעת בשאלה בדבר העונש הראוי ובדבר השאלה, אם נכון יהיה לכבד הסדר הטיעון. לנאשם ניתנה הזדמנות לומר דברו בכתב.

לאחר ההפסקה - הונח בפניי מכתבו של הנאשם בכתב ידו.

במכתב זה הסביר דבריו לעיל שמהם ניתן להבין כי מגמד אחריותו ואמר כי **"סובל מקושי להתבטא נכון"**.

אף הסנגור התייחס בטיעוניו לכך שאכן לכאורה מדברי הנאשם משתמע חוסר הפנמה של טעותו אלא שהסנגור ביקש לשכנע שהמדובר בקשיי התבטאות.

דעתי שונה!

בישיבה מיום 1.1.15, הודעתי לצדדים כי לביהמ"ש גמירות דעת בדבר רכיב הענישה של של"צ, תוך ויתור על מאסר, אך

הבעתי דעתי מפורשות כי תקופת הפסילה המוסכמת אינה עומדת בקריטריונים אשר נקבעו בפסיקה ובמתחם הענישה הראוי. יודגש כי כבר ביום 13.3.13 ביקשני הסנגור לאשר הפקדת רישיון נהיגת הנאשם במסגרת פסילה עד תום ההליכים. בקשה זו היתה תוצאת פגישת הסנגור עם התביעה והיתה מקובלת על הצדדים .

לפיכך, ניתנה החלטתי:

"ע"ד הצדדים, הריני מורה על פסילת רישיון נהיגת הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים בתיק זה, הפסילה תיכנס לתוקפה במועד הפקדת רישיון נהיגה תקף במזכירות בית המשפט".

עפ"י החלטה זו, ניתנה בידי הסנגוריה, האפשרות לבחור מועד תחילת ריצוי הפסילה .

לסנגוריה היה עניין בכך שהנאשם ירצה עונש של פסילה עד תום ההליכים וזאת בכדי לענות על מצב בו היה ועונש הפסילה ובגזר הדין תקופת הפסילה תעלה על 12 חודשים, שלא יגרם לנאשם חיוב במבחני נהיגה (טסט) שהינם פועל יוצא מנהלי מתקופת פסילה העולה על 12 חודשים בפועל. הנאשם בחר להפקיד רישיון נהיגתו ביום 11.1.15. לפני משורת הדין מצאתי לנכון לאפשר לנאשם המשך פרנסתו. הוריתי כי "הפסילה לא תחול על נהיגה במתחם חברת "הרץ" רח' פסח לב 4 א.ת. צפוני לוד".

בבואי לגזור דינו של הנאשם הונח בפניי תסקיר שירות המבחן ובו מסקנת קצינת המבחן לפיה הנאשם הפנים מלוא טעותו. צר לי לקבוע כי בעניין זה , דעתי שונה.

ככלל, מדיניות משפטית נקוטה בידינו כי על ביהמ"ש ליתן תוקף מקסימאלי להסדרי טיעון. ראה בעניין זה. ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל נז 1 577 א.

במקביל, תפקידו של בית המשפט להעביר את הסדר הטיעון, בשבט שיקול הדעת השיפוטי ואין ביהמ"ש מהווה חותמת גומי על הסכמות הצדדים. ראה הלכת פלוני הנ"ל.

לנגד עיניי, ההלכות שעניינן כיבוד הסדר טיעון , דע עקא - סבורני כי בעניינו של הנאשם הניצב בפניי, סטה הסדר הטיעון המוצע, סטייה משמעותית ממתחם הענישה הראוי.

לאחר מספר דיונים שהתקיימו בעניינו של הנאשם, לאחר ששמעתי מלוא דבריו בע"פ ואף הונח בפני מכתבו בכתב ידו, הריני בדעה כי למרות הודאתו המלאה בכל המיוחס לו בכתב האישום, עדיין מנסה לשכנע עצמו ולשכנע אחרים כי מידת אשמו פחותה.

הריני דוחה מסקנתה של קצינת המבחן משום התנהגותו , דבריו ושפת גופו של הנאשם המופיע בפניי.

הריני תחת הרושם כי הנאשם טרם הפיק לקחו ולפיכך, אין די בענישה המוצעת.

סבורני כי חסד נעשה עם הנאשם בשעה שהצדדים הניחו בפני ביהמ"ש הסכמתם לכך שלא ירצה עונש מאסר ולו בדרך של עבודות שירות.

תקופת הפסילה המוצעת, אין בה די כדי להביא להרתעת הנאשם עצמו. מאידך, אף להרתעת הרבים אין בה די... ככלל, התקופה חורגת משמעותית לקולא ממתחם הענישה הראוי.

אשר על כן, מצאתי לכבד כל רכיבי הסדר הטיעון להוציא רכיב הפסילה.

הריני גוזרת על הנאשם תקופת פסילה כפי הסדר הטיעון -קרי 11 חודשים.

קביעת משך הפסילה, לוקחת בחשבון העובדה שרישיון נהיגתו כבר מופקד תקופה של כ- 7 חודשים.

מנינים לא יבוא במניין ימי הפסילה בגזה"ד! (ראה גז"ד מיום 19.7.15).

במקביל, להארכת תקופת הפסילה, מצאתי חשיבות לכך שהנאשם ימשיך בעבודה סדירה לצורכי פרנסתו. הסדר הטיעון אשר הונח בפני כלל פסילה מלאה לגבי כל כלי הרכב. בכך ביהמ"ש נוהג עם הנאשם לפנים משורת הדין.

אולם, משמצאתי לנכון מחד להאריך מניין ימי הפסילה, מצאתי לנכון מאידך, לסווג תקופת הפסילה באופן שתאפשר המשך פרנסת הנאשם.

סוף דבר -

הפסילה תסווג באופן שיוכל לנהוג במתחם חב' הרץ - מעסיקתו.

הערה:

גזה"ד ניתן והודע באוזני הצדדים ביום 19.7.15.

מחמת תקלה אדמיניסטרטיבית נימוקי גזה"ד יודפסו היום.

ניתן היום, כ"ד תשרי תשע"ו, 07 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.

